AMOS

Ĉapitro 1

1 Vortoj de Amos, paŝtisto el Tekoa, kiujn li laŭvizie eldiris pri Izrael en la
tempo de Uzija, reĝo de Judujo, kaj en la tempo de Jerobeam, filo de Joaŝ,
reĝo de Izrael, du jarojn antaŭ la tertremo.

2 Li diris: La Eternulo ektondros el Cion kaj aŭdigos Sian voĉon el Jerusalem;
kaj ekfunebros la paŝtejoj de la paŝtistoj, kaj sekiĝos la supro de Karmel.

3 Tiele diras la Eternulo: Pro tri krimoj de Damasko kaj pro kvar Mi ne
indulgos ĝin, pro tio, ke ili draŝis Gileadon per fera draŝilo. 4 Mi sendos fajron
sur la domon de Ĥazael, kaj ĝi ekstermos la palacojn de Ben-Hadad. 5 Mi
disrompos la riglilojn de Damasko, Mi ekstermos la loĝantojn de la valo Aven
kaj la tenanton de sceptro el la domo Edena, kaj la popolo Siria estos
forkondukita en Kiron, diras la Eternulo.

6 Tiele diras la Eternulo: Pro tri krimoj de Gaza kaj pro kvar Mi ne indulgos
ĝin, pro tio, ke ili tute forkondukis la kaptitojn, por transdoni ilin al Edom. 7
Mi sendos fajron sur la muregon de Gaza, kaj ĝi ekstermos ĝiajn palacojn. 8
Mi ekstermos la loĝantojn de Aŝdod kaj la tenanton de sceptro el Aŝkelon, Mi
direktos Mian manon kontraŭ Ekronon, kaj pereos la restintoj de la Filiŝtoj,
diras la Sinjoro, la Eternulo.

9 Tiele diras la Eternulo: Pro tri krimoj de Tiro kaj pro kvar Mi ne indulgos ĝin,
pro tio, ke ili transdonis en plenan malliberecon al Edom kaj ne memoris la
fratan interligon. 10 Mi sendos fajron sur la muregon de Tiro, kaj ĝi
ekstermos ĝiajn palacojn.

11 Tiele diras la Eternulo: Pro tri krimoj de Edom kaj pro kvar Mi ne indulgos
lin, pro tio, ke li persekutis kun glavo sian fraton, ke li sufokis en si la
kompaton, ke li senĉese furiozas en sia kolero kaj konservas sian furiozon por
ĉiam. 12 Mi sendos fajron sur Temanon, kaj ĝi ekstermos la palacojn de
Bocra.

13 Tiele diras la Eternulo: Pro tri krimoj de la Amonidoj kaj pro kvar Mi ne
indulgos ilin, pro tio, ke ili dishakis gravedulinojn en Gilead, por plivastigi
siajn limojn. 14 Mi ekbruligos fajron sur la murego de Raba, kaj ĝi ekstermos
ĝiajn palacojn, kun bruo en la tago de batalo, kun ventego en la tago de
malkvieteco. 15 Kaj ilia reĝo iros en forkaptitecon, li, kaj kune ankaŭ liaj
eminentuloj, diras la Eternulo.

Ĉapitro 2

Tiele diras la Eternulo: Pro tri krimoj de Moab kaj pro kvar Mi ne indulgos lin,
pro tio, ke li forbruligis la ostojn de la reĝo de Edom ĝis cindreco. 2 Mi
sendos fajron sur Moabon, kaj ĝi ekstermos la palacojn de Keriot; kaj Moab
mortos en tumulto, ĉe bruo kaj sonado de trumpeto. 3 Mi ekstermos juĝiston
el meze de li, kaj ĉiujn liajn eminentulojn Mi mortigos kune kun li, diras la
Eternulo.

4 Tiele diras la Eternulo: Pro tri krimoj de Jehuda kaj pro kvar Mi ne indulgos
lin, pro tio, ke ili forpuŝis la instruon de la Eternulo, ne observis Liajn leĝojn,
kaj permesis sin delogiĝi per la mensogaĵoj, kiujn sekvis iliaj patroj. 5 Mi
sendos fajron sur Judujon, kaj ĝi ekstermos la palacojn de Jerusalem.

6 Tiele diras la Eternulo: Pro tri krimoj de Izrael kaj pro kvar Mi ne indulgos
lin, pro tio, ke ili vendas virtulon pro arĝento kaj malriĉulon pro paro da ŝuoj.
7 Ili premas la kapon de senhavuloj en la polvon de la tero, ili baras la vojon
de humililuloj; filo kaj patro iras al unu knabino, por malhonori Mian sanktan
nomon. 8 Sur garantidonitaj vestoj ili kuŝas apud ĉiu altaro, kaj vinon de
punitoj ili trinkas en la domo de sia dio. 9 Kaj Mi ekstermis antaŭ ili la
Amoridon, kiu estis alta kiel cedro kaj forta kiel kverko; Mi ekstermis liajn
fruktojn supre kaj liajn radikojn malsupre. 10 Mi elkondukis vin el la lando
Egipta kaj kondukis vin en la dezerto dum kvardek jaroj, por ke vi ekposedu
la landon de la Amorido. 11 El viaj filoj Mi faris profetojn kaj el viaj junuloj
konsekritojn; ĉu ne estas tiel, ho filoj de Izrael? diras la Eternulo. 12 Sed vi
trinkigis al la konsekritoj vinon, kaj al la profetoj vi ordonis: Ne profetu. 13
Jen Mi krakigos sub vi, kiel krakas veturilo, plenigita de garboj. 14 Eĉ lertulo
ne povos forkuri, fortulo ne povos ion fari per sia forto, kaj heroo ne povos
savi sian vivon; 15 la arkpafistoj ne povos kontraŭstari, rapidpiedulo ne
saviĝos, kaj rajdanto ne savos sian vivon; 16 kaj la plej kuraĝa el la herooj
forkuros nuda en tiu tago, diras la Eternulo.

Ĉapitro 3

1 Aŭskultu ĉi tiun vorton, kiun la Eternulo eldiris pri vi, ho Izraelidoj, pri la
tuta gento, kiun Mi elkondukis el la lando Egipta: 2 nur vin Mi distingis el ĉiuj
gentoj de la tero, tial Mi punos vin pro ĉiuj viaj malbonagoj. 3 Ĉu iras du
kune, se ili ne interkonsentis? 4 Ĉu leono krias en la arbaro, se ĝi ne havas
disŝirotaĵon? ĉu leonido aŭdigas sian voĉon el sia kaverno, se ĝi nenion
kaptis? 5 Ĉu birdo falas en kaptilon sur la tero, se ne ekzistas birdokaptisto?
ĉu kaptilo leviĝas de la tero, se nenio kaptiĝis per ĝi? 6 Ĉu oni blovas per
korno en urbo, kaj la popolo ne ektimas? ĉu okazas malfeliĉo en urbo, se tion
ne faris la Eternulo? 7 La Sinjoro, la Eternulo, faras nenion, ne malkaŝinte
Sian sekreton al Siaj servantoj, la profetoj. 8 Kiam leono ekkriis, kiu ne
ektimos? kiam la Sinjoro, la Eternulo, parolis, kiu tiam ne profetos?

9 Aŭdigu en la palacoj de Aŝdod kaj en la palacoj de la lando Egipta, kaj diru:
Kolektiĝu sur la montoj de Samario, kaj rigardu, kia granda tumulto estas en
ĝi kaj kia granda rabado estas farata meze de ĝi. 10 Ili ne povoscias agi
juste, diras la Eternulo; trezoroj, akiritaj per rabado kaj perfortado, estas en
iliaj palacoj. 11 Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Malamiko aperos kaj
ĉirkaŭos la landon, kaj li deŝiros de vi vian forton, kaj viaj palacoj estos
prirabitaj. 12 Tiele diras la Eternulo: Kiel paŝtisto savas el la buŝo de leono

du krurojn aŭ parton de orelo, tiel saviĝos la Izraelidoj, kiuj sidos en Samario sur la rando de lito kaj en Damasko sur kuŝejo. 13 Aŭskultu, kaj atestu kontraŭ la domo de Jakob, diras la Sinjoro, la Eternulo, Dio Cebaot. 14 Ĉar en la tago, kiam Mi punos Izraelon pro liaj krimoj, Mi punos ankaŭ la altarojn en Bet-El, kaj dehakitaj estos la kornoj de la altaro kaj falos sur la teron. 15 Kaj Mi frapos la vintran domon kune kun la somera domo; kaj malaperos la domoj eburaj, kaj multe da domoj malaperos, diras la Eternulo.

Ĉapitro 4

1 Aŭskultu ĉi tiun vorton, vi grasaj bovinoj, kiuj estas sur la monto de Samario, kiuj turmentas senhavulojn, premas malriĉulojn, kaj kiuj diras al siaj mastroj: Venu, ni drinku. 2 La Sinjoro, la Eternulo, ĵuris per Sia sankteco, ke jen venos sur vin tagoj, kiam oni forportos vin per hokoj kaj viajn idojn per fiŝhokoj. 3 Kaj tra breĉoj vi eliros, ĉiu aparte, kaj estos ĵetitaj sur Harmonon, diras la Eternulo.

4 Iru en Bet-Elon, por peki, en Gilgalon, por multe krimi; alportu viajn oferojn ĉiumatene kaj vian dekonaĵon en ĉiu tria tago. 5 Incensu laŭdoferon el fermentaĵo, kriu pri memvolaj oferoj, aŭdigu pri ili; ĉar tion vi amas, ho Izraelidoj, diras la Sinjoro, la Eternulo. 6 Tial Mi donis al vi purecon de la dentoj en ĉiuj viaj urboj kaj mankon de pano en ĉiuj viaj lokoj; vi tamen ne revenis al Mi, diras la Eternulo. 7 Mi ankaŭ rifuzis al vi la pluvon, kiam estis ankoraŭ tri monatoj antaŭ la rikolto; Mi donis pluvon super unu urbo, kaj super alia Mi ne donis pluvon; unu kampo estis pripluvata, kaj alia, ne pripluvita, elsekiĝis. 8 Kaj du, tri urboj iris al unu urbo, pro trinki akvon, kaj ne povis trinki sufiĉe; vi tamen ne revenis al Mi, diras la Eternulo. 9 Mi frapis vin per brulsekiĝo kaj velkiĝo de la greno; viajn multajn ĝardenojn, vinberĝardenojn, figarbojn, kaj olivarbojn formanĝis raŭpoj; vi tamen ne revenis al Mi, diras la Eternulo. 10 Mi sendis sur vin peston sur la vojo al Egiptujo, Mi mortigis per glavo viajn junulojn kaj forkondukis viajn ĉevalojn, kaj Mi levis la malbonodoron de via tendaro en viajn nazotruojn; vi tamen ne revenis al Mi, diras la Eternulo. 11 Mi faris inter vi renverson, kiel Dio renversis Sodomon kaj Gomoran, kaj vi fariĝis kiel brulanta ŝtipo, savita el brulo; vi tamen ne revenis al Mi, diras la Eternulo. 12 Tial tiele Mi agos kun vi plue, ho Izrael; kaj ĉar Mi tiele agos kun vi, tial pretigu vin renkonte al via Dio, ho Izrael. 13 Ĉar Li estas Tiu, kiu faras montojn, kreas venton, diras al la homo, kion ĉi tiu intencas; Li faras la ĉielruĝon kaj la nebulon; Li iras sur la altaĵoj de la tero; Lia nomo estas Eternulo, Dio Cebaot.

Ĉapitro 5

1 Aŭskultu ĉi tiun vorton, per kiu mi plorkantas pri vi, ho domo de Izrael. 2 Falis kaj ne releviĝos la virgulino de Izrael; ŝi estas ĵetita sur la teron, kaj

neniu ŝin restarigos. 3 Ĉar tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: La urbo, kiu
elirigas milon, restos nur kun cento, kaj tiu, kiu elirigas centon, restos nur
kun deko en la domo de Izrael. 4 Ĉar tiele diras la Eternulo al la domo de
Izrael: Turnu vin al Mi, kaj tiam vi vivos. 5 Ne turnu vin al Bet-El, ne iru en
Gilgalon, ne migru al Beer-Ŝeba; ĉar Gilgal estos elpatrujigita kaj Bet-El
fariĝos senvalora. 6 Turnu vin al la Eternulo, kaj vivu, por ke la domo de Jozef
ne ekflamu kiel fajro, kiu ekstermos, kaj neniu estingos en Bet-El. 7 La juĝon
vi faras vermuto, kaj la veron vi ĵetas sur la teron. 8 Li kreis la Plejadojn kaj
Orionon; Li faras el la mallumo matenon, kaj el la tago Li faras malluman
nokton; Li vokas la akvon de la maro kaj verŝas ĝin sur la teron; Lia nomo
estas Eternulo. 9 Li sendas malfeliĉon sur fortulon, kaj malfeliĉo trafas urbon
fortikigitan. 10 Sed ili malamas tiun, kiu admonas ilin en la pordego, kaj ili
abomenas tiun, kiu parolas honestaĵon. 11 Tial pro tio, ke vi premas
senhavulon kaj forprenas de li la panon per grandaj impostoj, vi konstruos
domojn el hakitaj ŝtonoj, sed vi ne loĝos en ili; vi plantos ĉarmajn
vinberĝardenojn, sed vi ne trinkos ilian vinon. 12 Ĉar Mi scias, kiel multaj
estas viaj krimoj kaj kiel gravaj estas viaj pekoj: vi premas virtulon, vi prenas
subaĉeton, vi forpuŝas malriĉulojn en la pordego. 13 Tial la saĝulo silentas
en ĉi tiu tempo, ĉar ĝi estas tempo malbona. 14 Serĉu bonon, ne malbonon,
por ke vi vivu; tiam la Eternulo, Dio Cebaot, estos kun vi, kiel vi diras. 15
Malamu la malbonon, amu la bonon, kaj starigu en la pordego justecon; eble
la Eternulo, Dio Cebaot, indulgos la restintojn de Jozef. 16 Tial tiele diras la
Eternulo, Dio Cebaot, la Sinjoro: Sur ĉiuj placoj estos plorado, sur ĉiuj stratoj
oni dirados: Ho ve, ho ve! kaj oni vokos la plugiston, por plori, kaj la sciantojn
de funebraj kantoj, por plorkanti. 17 Kaj en ĉiuj vinberĝardenoj estos
plorado, kiam Mi trairos meze de vi, diras la Eternulo. 18 Ve al tiuj, kiuj
deziras vidi la tagon de la Eternulo! por kio vi ĝin deziras? la tago de la
Eternulo estas malluma, ne luma. 19 Tiel same, kiel se iu forkuras de leono
kaj lin kaptas urso, aŭ li venis hejmen kaj apogis sian manon al muro kaj lin
pikas serpento. 20 Malluma estos ja la tago de la Eternulo, ne luma;
malluma kaj sen ia brilo. 21 Mi malamas, Mi abomenas viajn festojn, kaj Mi
ne flaras la oferojn de viaj solenaj tagoj. 22 Kiam vi alportas al Mi bruloferojn
kaj viajn farunoferojn, Mi ne akceptas ilin, kaj viajn grasajn dankoferojn Mi ne
rigardas. 23 Forigu de Mi la bruon de viaj kantoj, la sonadon de viaj psalteroj
Mi ne volas aŭskulti. 24 Sed justeco fluu kiel akvo, kaj vero kiel potenca
torento. 25 Ĉu buĉoferojn kaj farunoferojn vi alportadis al Mi en la dezerto
dum kvardek jaroj, ho domo de Izrael? 26 Vi portis la tabernaklon de via
Moleĥ, la kolonon de via idolo, la stelon de via dio, kiun vi faris al vi. 27 Tial
Mi elpatrujigos vin trans Damaskon, diras la Eternulo, kies nomo estas Dio
Cebaot.

Ĉapitro 6

1 Ve al la senzorguloj en Cion, kaj al tiuj, kiuj fidas la monton de Samario, al
la eminentuloj de la unuauloj inter la nacioj, al kiuj sin turnas la domo de

Izrael! 2 Iru al Kalne, kaj rigardu; de tie iru en la grandan Ĥamat, poste iru al Gat de la Filiŝtoj: ĉu ili estas pli bonaj ol tiuj regnoj, ĉu iliaj limoj estas pli vastaj ol viaj limoj? 3 Tiuj, kiu pensas, ke la tago de malfeliĉo estas malproksima, kaj tenas sin proksime de la seĝo de maljusteco; 4 kiuj kuŝas sur eburaj litoj kaj dorlotas sin sur sia kuŝejo, manĝas la plej bonajn ŝafojn el la ŝafaro kaj bovidojn el la nutrejo; 5 kiuj tintas sur psalteroj, pensante, ke ili estas muzikistoj egalaj al David; 6 kiuj trinkas vinon el grandaj kalikoj, ŝmiras sin per la plej bonaj oleaĵoj, kaj ne zorgas pri la mizero de Jozef: 7 ili tial nun estos la unuaj, kiuj iros en forkaptitecon, kaj la ĝojkriado de la dorlotiĝantoj finiĝos. 8 La Sinjoro, la Eternulo, ĵuris per Si mem, diras la Eternulo, Dio Cebaot: Mi abomenas la fierecon de Jakob, kaj liajn palacojn Mi malamas; Mi transdonos la urbon kun ĉio, kion ĝi enhavas. 9 Kaj se dek homoj restas en unu domo, ili ankaŭ mortos. 10 Kaj prenos ilin ilia amiko aŭ kadavrobruliganto, por elporti la ostojn el la domo, kaj li diros al tiu, kiu estas ĉe la domo: Ĉu estas ankoraŭ iu ĉe vi? Kaj ĉi tiu respondos: Neniu plu. Kaj tiu diros: Silentu, oni ne devas elparoli la nomon de la Eternulo. 11 Ĉar jen la Eternulo donas ordonon frapi la grandajn domojn per fendoj kaj la malgrandajn domojn per breĉoj. 12 Ĉu kuras ĉevaloj sur roko? ĉu oni povas plugi ĝin per bovoj? Vi tamen faris la juĝon veneno, kaj la frukton de la vero vi faris vermuto. 13 Vi ĝojas pro senvaloraĵoj; vi diras: Ĉu ne per nia forto ni akiris al ni potencon? 14 Jen, diras la Eternulo, Dio Cebaot, Mi levos kontraŭ vin, ho domo de Izrael, nacion, kiu premos vin de Ĥamat ĝis la torento de la stepo.

Ĉapitro 7

1 Tian vizion donis al mi la Sinjoro, la Eternulo: jen Li kreis akridojn en la komenco de kreskado de la postfalĉaĵo; la postfalĉaĵo aperis post la falĉado por la reĝo. 2 Kiam li finis la manĝadon de la herbo sur la tero, mi diris: Ho Sinjoro, ho Eternulo, volu pardoni! Kiu restarigos Jakobon? li estas ja malgranda. 3 Tiam la Eternulo bedaŭris tion: Tio ne estos, diris la Eternulo.

4 Tian vizion donis al mi la Sinjoro, la Eternulo: jen la Sinjoro, la Eternulo, proklamis juĝon per fajro, ke ĝi ekstermu la grandan abismon kaj ekstermu la kampojn. 5 Kaj mi diris: Ho Sinjoro, ho Eternulo, volu haltigi! Kiu restarigos Jakobon? li estas ja malgranda. 6 La Eternulo bedaŭris ankaŭ tion: Tio ne estos, diris la Sinjoro, la Eternulo.

7 Li donis al mi tian vizion: jen la Sinjoro staris sur murego vertikala, kaj vertikalon Li tenis en Sia mano. 8 Kaj la Eternulo diris al mi: Kion vi vidas, Amos? Mi respondis: Vertikalon. Kaj la Sinjoro diris: Jen Mi metos vertikalon meze de Mia popolo Izrael; Mi ne plu indulgos ĝin; 9 kaj dezertiĝos la altaĵoj de Isaak, kaj la sanktejoj de Izrael estos ruinigitaj; kaj Mi levos Min kun glavo kontraŭ la domon de Jerobeam.

10 Amacja, pastro el Bet-El, sendis al Jerobeam, reĝo de Izrael, por diri: Amos faras kontraŭ vi ribelon meze de la domo de Izrael; la lando ne povas toleri ĉiujn liajn vortojn; 11 ĉar tiele diras Amos: Jerobeam mortos de glavo, kaj Izrael estos forkondukita el sia lando. 12 Kaj Amacja diris al Amos: Ho viziisto, iru kaj forkuru en la landon de Jehuda, tie nutru vin, kaj tie profetu; 13 sed en Bet-El ne plu profetu, ĉar ĝi estas sanktejo de la reĝo kaj domo de la regno. 14 Amos respondis kaj diris al Amacja: Mi ne estas profeto, nek filo de profeto, mi estas nur paŝtisto, kaj mi kultivas sikomorojn; 15 sed la Eternulo prenis min de la safaro, kaj la Eternulo diris al mi: Iru kaj profetu al Mia popolo Izrael. 16 Kaj nun aŭskultu la vorton de la Eternulo: Vi diras: Ne profetu pri Izrael, kaj ne prediku pri la domo de Isaak; 17 tial tiele diras la Eternulo: Via edzino malĉastos en la urbo, viaj filoj kaj viaj filinoj falos de glavo, via tero estos dividita per la ŝnuro, kaj vi mortos sur tero malpura; kaj Izrael estos forkondukita el sia lando.

Ĉapitro 8

1 Tian vizion donis al mi la Sinjoro, la Eternulo: mi vidis korbon kun maturaj fruktoj. 2 Kaj Li diris: Kion vi vidas, Amos? Mi respondis: Korbon kun maturaj fruktoj. Tiam la Eternulo diris al mi: Venis la fino por Mia popolo Izrael; Mi ne plu indulgos ĝin. 3 La kantoj de la palaco fariĝos lamentoj en tiu tago, diras la Sinjoro, la Eternulo; estos multe da kadavroj; sur ĉiu loko oni ĵetos ilin silente. 4 Aŭskultu ĉi tion, vi, kiuj penas engluti la malriĉulojn kaj pereigi la humilulojn de la tero, 5 kaj kiuj diras: Kiam pasos la monatkomenco, ke ni povu vendadi grenon? kaj la sabato, ke ni povu malfermi la grenejon? Ni malgrandigos la mezuron, ni pligrandigos la prezon, kaj ni trompos per falsa pesilo; 6 ni aĉetos senhavulojn per mono kaj malriĉulon per paro da ŝuoj, kaj grenventumaĵon ni vendos kun la greno. 7 La Eternulo ĵuris per la gloro de Jakob: Neniam Mi forgesos ĉiujn iliajn farojn. 8 Ĉu pro tio ne ektremos la tero, ne ekploros ĉiuj ĝiaj loĝantoj? Ĝi tuta ekskuiĝos kiel lago, ĝi leviĝos kaj malleviĝos kiel la Rivero de Egiptujo. 9 En tiu tago, diras la Sinjoro, la Eternulo, Mi subirigos la sunon en tagmezo, kaj Mi mallumigos la teron meze de luma tago. 10 Mi aliformigos viajn festojn en funebron kaj ĉiujn viajn kantojn en lamentojn; Mi metos sakaĵon sur ĉiujn lumbojn kaj kalvon sur ĉiun kapon; Mi aperigos ĉe ili funebron, kiel pri sola filo, kaj ilia fino estos tago de maldolĉeco. 11 Jen venos tagoj, diras la Sinjoro, la Eternulo, kaj Mi sendos malsaton en la landon, ne malsaton pri pano kaj ne soifon pri akvo, sed soifon por aŭskultado de la vortoj de la Eternulo. 12 Kaj ili vagados de maro ĝis maro, kaj de nordo ĝis oriento ili migrados, por serĉi la vorton de la Eternulo, sed ili ne trovos. 13 En tiu tago senfortiĝos de soifo la belaj junulinoj kaj la junuloj, 14 kiuj nun ĵuras per la peko de Samario, kaj diras: Kiel vivas via dio, ho Dan! kiel floras la vojo al Beer-Ŝeba! ili falos, kaj ne plu releviĝos.

Ĉapitro 9

1 Mi vidis la Eternulon, kiu staris super la altaro; kaj Li diris: Frapu la
kapitelon, ke la fostoj ekskuiĝu kaj la pecoj falu sur la kapojn de ĉiuj; kaj ilian
naskitaron Mi mortigos per glavo, neniu el ili forkuros, neniu el ili saviĝos. 2
Eĉ se ili enfosus sin en Ŝeolon, eĉ de tie Mia mano ilin prenos; eĉ se ili
suprenirus en la ĉielon, Mi de tie depuŝos ilin. 3 Se ili kaŝus sin sur la supro
de Karmel, Mi tie elserĉos kaj prenos ilin; se ili kaŝiĝus for de Miaj okuloj sur
la fundo de la maro, eĉ tie Mi ordonos al la serpento, ke ĝi piku ilin. 4 Se ili
iros en forkaptitecon antaŭ siaj malamikoj, ankaŭ tie Mi ordonos al la glavo
mortigi ilin. Mi direktos sur ilin Miajn okulojn por malfeliĉo, ne por bono. 5 La
Sinjoro, la Eternulo Cebaot, ektuŝas landon, kaj ĝi tiam fandiĝas, kaj ĉiuj
loĝantoj ploras; ĝi tuta ekskuiĝas kiel lago, malleviĝas kiel la Rivero de
Egiptujo. 6 Li konstruis Sian loĝejon en la ĉielo, kaj Sian firmamenton Li
fundamentis sur la tero; Li vokas la akvon de la maro kaj verŝas ĝin sur la
teron; Lia nomo estas Eternulo. 7 Ĉu vi ne estas por Mi kiel la Etiopoj, ho
Izraelidoj? diras la Eternulo; ĉu Mi ne elkondukis Izraelon el la lando Egipta, la
Filiŝtojn el Kaftor, kaj la Sirianojn el Kir? 8 Jen la okuloj de la Sinjoro, la
Eternulo, estas direktitaj sur la pekan regnon, kaj Mi ekstermos ĝin de sur la
tero; tamen ne tute Mi ekstermos la domon de Jakob, diras la Eternulo. 9 Jen
Mi ordonos, kaj disĵetigos la domon de Izrael inter ĉiujn naciojn, kiel oni
disĵetas per kribrilo, kaj eĉ unu grajno ne falos sur la teron. 10 De glavo
mortos ĉiuj pekuloj de Mia popolo, kiuj diras: Malfeliĉo ne alproksimiĝos al ni
kaj ne trafos nin.

11 En tiu tempo Mi restarigos la falintan tabernaklon de David, Mi reŝtopos
ĝiajn breĉojn, Mi restarigos la detruitaĵon, kaj Mi rekonstruos ĝin, kiel en la
tempo antikva, 12 por ke ili ekposedu la restaĵon de Edom kaj ankaŭ ĉiujn
naciojn, inter kiuj estos proklamata Mia nomo, diras la Eternulo, kiu tion
faras. 13 Jen venos tagoj, diras la Eternulo, kiam la pluganto renkontiĝos kun
la rikoltanto, la vinberpremanto kun la semanto; kaj la montoj elgutigos
dolĉan sukon, kaj ĉiuj montetoj fariĝos fruktoportaj. 14 Kaj Mi revenigos la
forkaptitojn de Mia popolo Izrael, ili rekonstruos la ruinigitajn urbojn,
enloĝiĝos, plantos vinberĝardenojn kaj trinkos ilian vinon, aranĝos ĝardenojn
kaj manĝos iliajn fruktojn. 15 Kaj Mi replantos ilin sur ilia tero, kaj ili ne plu
estos elŝirataj el sia tero, kiun Mi donis al ili, diras la Eternulo, via Dio.